

Ughy Szabina

Nagy kezdőbetű, pont a végén – avagy szűkszavú szeptemberi napló

szeptember 1., csütörtök

Az iskolaudvarról ide-, idefújja a Himnuszt a meleg szél.

szeptember 2., péntek

Sirályok keringnek a kivilágított parlament fölött, fényszennyezés, pedig milyen szép.

szeptember 3., szombat

Quasimodo fája alá húzódok a déli hőség elől; a versek árnyéka hol marad?

szeptember 4., vasárnap

Nächster halt, next stop Csittényhegy.

szeptember 5., hétfő

Huszonyolc banános dobozban szűken, de elfér minden, amire tulajdonképp semmi szükségünk.

szeptember 6., kedd

„Tudod mi a jó munka? – Baszás közben pénzt számolni.” – 13-14 év körüli iskolás fiú a 4-es villamon.

szeptember 7., szerda

Környezetvédelemről beszélni olyan, mint verset írni: ugyanazt mondod el újra és újra, hátha egyszer valaki megérti.

szeptember 8., csütörtök

Sikolyú, bordaláda, szádnilyás, fonalőr – újabb óra a szövődében.

szeptember 9., péntek

Lomtalanítás a kerületben: sárga foltokkal teli matrac, Marx bőrkötésben, Radnóti összes, kitört lábú biedermeier fotel, innentől kezdve már csak szemét.

szeptember 10., szombat

Nagymaros, part menti fröccsök, a Duna, egy eljövendő idill emléke.

szeptember 11., vasárnap

Letakarni egy tükröt, meghallani a harangokat az elhalkult városban: ugyanaz az enyhülés.

szeptember 12., hétfő

Újabb rabokat hoztak a börtönbe, távolról mintha egymás kezét fognák, mikor közelebb érek, akkor látom csak meg a közös bilincset.

szeptember 13., kedd

Ma egy órán belül három olyan embert láttam a város különböző pontjain, aki egy-egy pár mankót vitt. Egyikük sem volt sánta. Valami akció?

szeptember 14., szerda

Fekszem a testmeleg vízben, a fürdő kupolájának hatszögletű ablakain vastag hasábokban ömlik be a fény; fölnézek ezekre az áradó tekintetekre, barátaimmal, halottaimmal sem tudnék mindent így megbeszélni.

szeptember 15., csütörtök

Nyolcszoros lassításban hallgatni órákon át az Ave Mariát.

szeptember 16., péntek

„Egy művész, meg valami, mondjuk egy költő.”

szeptember 17., szombat

Kigyulladhatott egy gázgyár, nem látni biztosan az út melletti fáktól, emelkedik, emel, hatalmas te-
lihold.

szeptember 18., vasárnap

Gyerekek integetnek a vonat után.

szeptember 19., hétfő

„Alone” – fehér felirat egy kövér japán turista fekete pólóján.

szeptember 20., kedd

Ha csönd, akkor vers közelít.

szeptember 21., szerda

Mennyi mondat, ez is minnek; az írás elszáll, a szó megmarad.

szeptember 22., csütörtök

Egy fogságban lévő delfin öngyilkossága: nem vett többé levegőt.

szeptember 23., péntek

Már sehová sem utaznék, csak veled találkozhatnék többször végre.

szeptember 24., szombat

Szelídítek, süt ránk a nap, lassan közelítek újra és újra a sérült kutya felé, órák után engedi csak meg,
hogy hozzá érjek, lemerevedik a simogatástól, tekintetével kerül, így árul el mindent magáról.

szeptember 25., vasárnap

Világutazók tekintetével menni a megszokott úton az éjjel-nappaliig, rizstejért.

szeptember 26., hétfő

Elfogyini a várakozásban, homokóra a szaunában.

szeptember 27., kedd

Ez a test, ez a csönd, ez az élet él, mert van egy rajtam túli világ, így viselhető csak el ez az egész, ez
a csönd, ez a test, amit most nem merek, tudok elmondani, ott százfős kórus zúgja, így képzelem el,
mindennél jobban hiszem, mert róla semmit sem tudok.

szeptember 28., szerda

Se idő, se varázslás, csak a tárgyak, a számok, a város.

szepetember 29., csütörtök

Korán kelni ezért a hideg reggeli illatért, a még felidézhető álmokért, a kávé fényben lüktető gőzölgéséért.

szepetember 30., péntek

A könyvespolc takarítása után újra csak azt gondolom, nem szégyen a hallgatás.

Farkas Ferenc:
Reggel - 2015